

„És a titok ez: a szeretet útján jár.

*A szeretet útján jár akkor, amikor ez az út keskeny, és rögös út.
A szeretet útján jár akkor, amikor haraggal fogukat vicsorgatják
ellenségei,*

*a vádra nem válaszol váddal, és az átokra nem átokkal,
a követ, amellyel megdobják, nem dobja vissza azokra, akik
ellene támadtak.*

Áldást mond. És az arca sugárzik.

*A szeretet útja ez: keskeny út, keskeny és áldozattal terhes,
a halálba vezeti őt.*

*A szeretet útja önmaga teljes elvesztésének áldozatát kívánja tőle.
De ugyanez az út édes és széles, kinyitott kapu és ragyogó trón.
A szeretet útján az Életbe lép be, és megszületik az örök életre.”*

Szent István vértanú ünnepe

ApCsel 6,8-10.7,54-59
Mt 10,17-22

Tegnap születést ünnepeltünk, Jézus földi születésének ünnepét.

Ma is születést ünnepelünk, ma mennyei születésnapot,

Szent István vértanúságát.

Vértanúhalála születés volt, halála az örök élet kapuja.

Hazaérkezett.

Hazaérkezett úgy, amiként megérkeztek Jézushoz

a pásztorok karácsony éjjelén.

Hazaérkezett, mert odaért Jézushoz, a végtelen Szeretethez,

és benne talált örök életet.

Az út, amelyen halad: a szeretet útja.

És a szeretet útja kettős: itt a földön a sorsa a halál, a kínos halál.

Haragra lobbantak vele szemben és a fogukat vicsorgatták ellene,

megfogták és kivonszolták a városból és halára kövezték.

Mennyi szenvedés, milyen keskeny út ez!

Ez az út azonban a szeretet útja volt az ő számára.

Mert miközben átkokat mondtak reá, ő áldást mondott átkozóira.

Miközben kövekkel halálra sújtották őt, ő imádkozott ellenségeiért,

áldásért könyörgött, azért, hogy Isten bocsássa meg a vétkeiket.

Nem a halál útján haladt, hanem a szeretet útján,

és a szeretet útja az életbe vezette őt.

Az az út keskeny volt, és a kapu szűk, amelyen belépett.

Keskeny az út, szenvedésekkel tele.

Keskeny a kapu, amelyen belépett: a halál kapuja.

Ugyanez az út mégis egyenes és széles, meg nem botlik, aki jár rajta.

Egyenes és széles akkor, ha nem jobbra és balra néz az ember,

ha nem a haragot látja, nem a fogukat vicsorgató ellenségekre tekint,

ha nem hátrafelé néz, a reá zuhogó köveknek a terhét tekinti,

hanem fölfelé néz, az égre.

Szent István vértanú az égre nézett, és azt látta,

hogy az ég nem szűk és nem bezárt, hanem kinyílt,

és széles, egyenes út vezet a Trónhoz.

Látom a megnyílt eget, látom az Isten trónját, és látom Jézust ott állani.

És ment Isten trónja felé, a szeretet széles és egyenes útján

meg nem botlott rajta,

kőbe nem ütötte lábát, hiszen nincs kő ezen az úton.

Széles és egyenes úton megy - a szeretet útja ez -

megy az örök életbe.

És ez az esemény egyetlenegy valóság.

Szűk és keskeny út, széles és egyenes:

a halál torka és az élet kinyitott kapuja.

Fogukat vicsorgató, haragtól lángoló, reárontó ellenségek,

és az Atya, aki a trónon ül, és kitárt karral várja őt, hogy ölébe vegye.

És az Ő ölébe hajtja le a vértanú haláltól lehanyatló fejét.

Nem a halálba, nem a pusztulásba roskad bele,

hanem az Élet veszi ölébe őt, az Örök Élet,

és ő az Életben örökké él.

És a titok ez: a szeretet útján jár.

A szeretet útján jár akkor, amikor ez az út keskeny, és rögös út.

A szeretet útján jár akkor, amikor haraggal fogukat vicsorgatják ellenségei,

a vádra nem válaszol váddal, és az átokra nem átokkal,

a követ, amellyel megdobják, nem dobja vissza azokra, akik ellene támadtak.

Áldást mond. És az arca sugárzik.

A szeretet útja ez: keskeny út, keskeny és áldozattal terhes,

a halálba vezeti őt.

A szeretet útja önmaga teljes elvesztésének áldozatát kívánja tőle.

De ugyanez az út édes és széles, kinyitott kapu és ragyogó trón.

A szeretet útján az Életbe lép be, és megszületik az örök életre.

Íme, Szent István vértanúsága,

és karácsony ünnepének a tanítása összeilleszkedik egymással.

Karácsonykor megszületett a Szeretet a földön, eljött az égből közénk az Isten.

Szent István vértanú példája pedig azt mutatja, hogy az életünkben,

a földi életünkben megszületik a mennyei szeretet.

Megszületik akkor, amikor szűk, rögös úton halad az ember, de a szeretetben.

És ez az út fölemelt tekintetünk előtt széles és egyenes,

odavezet a Trónhoz, az Örök Szeretethez, Istenhez,

és benne, az ölében Örök Életre születünk meg.

Ámen.

2020. december 26.

Takács Gyula plébános atya